

Grunde for den ene Part til at komme ud deraf. — Et æret Medlem for Bornholm (Sonne) troede at kunne benytte Udtalelser, der vare fremkomne under Veilovens Behandling, til Støtte for Underændringsforslaget. Derfom jeg ikke misforstod det ærede Medlem, saa var hans Tanke den, at dengang der var Tale om, at Rjbstadgader imod Amtsraadets Villie skulde kunne blive dem paatvungne til fælles Vedligeholdelse med Byen, da havde man modsat sig dette, idet man endog fandt det utilstedeligt, at Indenrigsministeren skulde kunne paatvinge Amtsraadet Sligt, og deraf uddrog det ærede Medlem den Slutning, at Ændringsforslaget til § 49, saaledes som det er stillet af mig, vilde være ligesaa utilstedeligt. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem ikke kan overse, at der i det ene Tilfælde var Tale om at fremtvinge et Fællesskab, og at der i det andet Tilfælde kun er Tale om, paa hvilken Maade et bestaaende Fællesskab skal løses. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem i hele § 49 vil finde Spor af, at et Fællesskab fra Indenrigsministerens Side kan fremtvinges, være sig mellem en Rjbstad og en Amtscommune eller mellem 2 Amtskommuner. — I en af de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede 2den Landssthingsmand for Kjøbenhavn, kan jeg være ganske enig, deri nemlig, at det ikke vilde være rigtigt nu ved Lovens 3die Behandling i den anden af Rigsdagens Afdelinger at fremkomme med fuldstændig nye og indgribende Bestemmelser. Jeg er imidlertid ikke gaaet ud fra den samme Forudsætning som det ærede Medlem; jeg har ikke antaget, at Indenrigsministerens Myndighed i Henshold til mit Ændringsforslag vil blive væsentligt forskjellig fra den Myndighed, Regjeringen har i dette Øieblik. Jeg skal dog erkjende, at det ærede Medlems meget bestemte Udtalelse i saa Henseende har kunnet gjøre mig noget tvivlende. Om der ogsaa kun i meget saa Tilfælde bestaaer en ligefrem streven Contract imellem to Communer om et saadant Fællesskab, erkjender jeg dog paa den anden Side, at Forholdet i mangfoldige Tilfælde har i den Grad Charakteren af en Contract, at det ikke vil falde nogen Minister ind at gjøre Brud derpaa imod den ene Parts Villie.

Naar det imidlertid er udtalt, at disse Fællesskaber i Reglen, for ikke at sige altid, er stiftet ved Overenskomst, da er det en Udtalelse, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde. Jeg vil tværtimod paastaae, at Vilkaarene for Fællesskabet have været paanødte Communerne, naar de ikke have kunnet blive enige indbyrdes, og jeg troer, at det har været aldeles nødvendigt, at Regjeringen har benyttet den Myndighed, den i saa Henseende var i Besiddelse af, da disse forskjellige Communer's Interesser ingenlunde altid mødes paa et saadant Punkt. Jeg skal sluttelig med Hensyn til selve dette Ændringsforslag bemærke, at det forekommer mig at være nødvendigt, at man paa en eller anden Maade hævder for Regjeringen Bemyndigelsen til at bryde saadanne Fællesskaber, hvor Nødvendigheden derfor er tilstede, og at dette efter min Overbeviisning maa stee enten i Landcommunalloven eller i Rjbstadcommunalloven eller i dem begge. Det forekommer mig, at, naar man giver temmelig udtømmende Regler i et udsørligt Lovudkast om Landkommunernes og Rjbstadkommunernes Styrelse og øvrige Forhold, saa bør man ikke berolige sig ved, at, naar dette Forhold ikke er berørt deri, saa vil det i Æt og Alt forblive ved det Gamle. Jeg maa isvrigt bemærke, at selv om Underændringsforslaget bliver vedtaget, vil jo alligevel Rjbstadernes communale Forhold i Henseende til Fællesskab med andre Communer være berørt i Lovforslaget, idet Forslagsstillerne jo ikke have foreslaaet den Bestemmelse udslettet, som findes i sidste Punktum om nyt Fællesskabs Dannelselse imellem Rjbstæderne og Amtsraads-kredsene. Jeg troer, at det noksom fremgaaer af, hvad jeg har udtalt, at jeg ikke kan erkjende den her givne Regel for at være ubillig imod Rjbstæderne. Jeg troer, at Rjbstæderne maae kunne regne paa samme Villighed fra de overordnede Myndigheders Side som de andre Communer i Landet, og jeg troer, at det er nødvendigt at sikkre sig at kunne opheve et Fællesskab eller, hvad der omtrent er det Samme, at kunne forandre Vilkaarene for et bestaaende Fællesskab, da det ikke gaaer an at udelukke Muligheden af en saadan Forandring for bestandig ved at gjøre den ene af Parterne istand til at modsætte sig enhver For-